

شمیم انتخاب

ویژه ایرانیان
خارج از کشور

دوباره می سازمت وطن!
اگرچه باخشت جان خویش
ستون به سقف تومی زدم
اگرچه با استخوان خویش

انتخابات
کار درست

ویژه نامه انتخابات ۱۴۰۰
| www.alhoda.ir |

شمیم انتخاب

ویژه ایرانیان خارج از کشور

صاحب امتیاز:

مؤسسه فرهنگی هنری و انتشارات بین المللی الهدی

مدیر مسئول: محمد اسدی موحد

assadi101@yahoo.com

سرمدبیر: حسین حجتی

مدیر اجرایی: مریم حمزه لو

طراح گرافیک: امید بهزادی

تلفن:

+۹۸۲۱۸۸۹۳۴۰۳

+۹۸۲۱۸۸۹۳۴۰۲

فکس:

+۹۸۲۱۸۸۹۰۲۷۲۵

www.alhoda.ir

www.itfjournals.com

مؤسسه فرهنگی، هنری و انتشارات بین المللی الهدی

Alhoda International, Cultural, Artistic
and Publishing Institution

دارالهدی الثقافية والفنية للنشر الدولي

ALHODA.IR

نخوانند بر ما کسی آفرین

چو ویران بود بوم ایران زمین

دریغ است ایران که ویران شود

گنم پلنگان و شیران شود

چون و چرایی شرکت در انتخابات

● محمداسدی موحد

شکل‌گیری مردم‌سالاری دینی که عامل پایداری ملت ایران است در گرو حضور عقلانی و عاطفی مردم با تحولات کشور می‌باشد که این هم جز با یک انتخابات آزاد با مشارکت وسیع مردم ممکن نیست. آزادی مردم در انتخابات یکی از توصیه‌های مهم و اساسی امام (ره) بود که تقریباً در همه انتخابات مورد تأکید ایشان قرار می‌گرفت. در انتخابات است که مردم تعیین می‌کنند چه کسی، چه تفکری یا چه جریانی، موضوعات پیشرفت کشور را مشخص کند، همانگونه که در همه این سال‌ها و در تاریخ نظام جمهوری اسلامی ایران، رأی و خواست مردم در انتخاب فرد صالح حاکم بوده است.

در تاریخ ۴۳ ساله انقلاب و نظام اسلامی یکسری قوت‌ها و ضعف‌هایی وجود داشته است اما می‌بینیم در جایی که جلو رفتیم و خواست مردم محقق گردید و خوب به آن پرداخته شد، این محصول انتخاب ما است و اگر جایی به هر دلیلی در حوزه اقتصادی، مدیریتی یا بحث‌های اجتماعی دچار آسیب شدیم باز

در نظام مردم‌سالاری دینی خواست و اراده مردم از شأن و منزلت خاصی برخوردار است و باعث پیدایش و استمرار حاکمیت می‌شود. در حقیقت در چنین نظامی هیچ کس حق ندارد بر مردم حاکمیت داشته باشد مگر آنکه دارای معیارهای پذیرفته شده باشد و مردم او را پذیرفته باشند. به عبارت دیگر در نظام اسلامی دارا بودن معیارها کافی نیست؛ بلکه انتخاب مردم شرط لازم است و بدون مشارکت آنها امکان ندارد. مشارکتی که باعث تقویت پایه‌های نظامی می‌شود که مردم به آن امید و اعتماد دارند. از این رو انتخابات جمهوری اسلامی ایران که مظهر مردم‌سالاری دینی و نماد مشارکت در تعیین سرنوشت کشور است، از همان سال ۵۸ به عنوان اصلی‌ترین شعار انقلاب و نظام جمهوری اسلامی شکل گرفت و برگزاری رفراندوم رأی‌آری به نظام تا الان همواره منشأ اساس و محور حضور مردم در تعیین سرنوشت کشور بوده است.

گرفتار آن هستند ناشی از ضعف ساختار اداری، پولی و بانکی است بنابراین از همه مهمتر این است که رئیس جمهور منتخب برنامه برای تحول اساسی در ترمیم ساختارهای ضعیف و شکننده کشور و جرأت اقدام برای مبارزه با فساد داشته باشد تا نگاهی جهادی، قوی و با برنامه در دولت آینده شکل بگیرد. لازم است حضور در انتخابات علاوه بر کمی، کیفی باشد زیرا هرچه انتخاب‌های ما قوی‌تر باشد و مردم با دانش بیشتری پای صندوق‌ها بیایند محصول انتخابات با رأی بیشتری انتخاب می‌شود و به یقین پشتوانه قوی‌تری دارد و به همان نسبت اثرش در زندگی و کار مردم بیشتر دیده می‌شود.

انتخابات ریاست جمهوری آزمونی برای اثبات وحدت و همدلی مردم ایران و عرصه‌ای مهم برای تصمیم‌گیری و انتخاب آگاهانه

هم محصول همین انتخاب‌های خودمان بوده است بنابراین اگر نابسامانی، ناکارآمدی و ضعف در مدیریت‌ها وجود دارد، باید آن را با انتخاب درست و روی کار آوردن مدیریت مردمی و اسلامی جبران کرد.

جهانیان همواره انتخابات و همه رویدادها در کشور ما را رصد می‌کنند و اگر نظام در عرصه بین‌الملل توفیقاتی دارد به پشتوانه حضور و همراهی مردم بوده و در ادامه نیز همین طور است بنابراین هرچه حضور مردم در انتخابات پررنگ‌تر باشد پیام قوی‌تری به دنیا صادر می‌شود تا بتوانیم با قوت بیشتری منافع ملت ایران را دنبال کرده و به پیش ببریم. در واقع بی‌اعتمادی و انفعال بزرگترین آسیبی است که می‌تواند حرکت‌های رو به جلوی انقلاب را دچار خدشه کند.

بخشی از این مشکلات و آسیب‌هایی که هم اکنون مردم ما

و اجتماعی است که تمامی افرادی که در سن قانونی رای دادن هستند باید در آن مشارکت فعال داشته باشند.

رای دادن حداکثری به کاندیداهای مورد نظر علاوه بر آنکه به انتخابات مشروعیت می بخشد، تمامی شبهات داخلی و خارجی را بی اثر خواهد کرد، ضمن آنکه به رئیس جمهور انتخاب شده قدرت و توان مضاعف برای خدمت در جهت آرمانهای کشور و افرادی که رای داده اند را خواهد داد.

امید است با حضور مردم فهیم عاشق ایران در پای صندوقهای رای، با انتخاب رئیس جمهور منتخب تحول خوبی را برای رفع مشکلات و آسیبهایی که در کشور وجود دارد، شاهد باشیم و با برداشته شدن موانع موجود بر سر راه، از این فرصتها برای توسعه و پیشرفت ایران اسلامی بهره ببریم.

به منظور پیشرفت و بهتر شدن جامعه است. انتخابات آزاد از نقاط قوت نظام جمهوری اسلامی ایران است که تصمیم گیری و تعیین سرنوشت هر يك از اقشار جامعه را به خود آنان واگذار، و همه را از حق رای مساوی برخوردار می سازد.

امروزه هر کشوری بر اساس قوانین خود و به خصوص قانون اساسی، سازوکاری قانونی برای مشارکت مردم در انتخاب جهت تعیین سرنوشت آن و همچنین اداره امور کشور دارد و این ساز و کار در ایران کاملاً شفاف و روشن است. انتخاب رئیس جمهوری یکی از روشهایی است که در کشور ما مردم می توانند مستقیماً فرد مورد نظر خود را انتخاب و با این انتخاب به روشهای مورد قبول در تمامی زمینه های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی در عرصه های مختلف داخلی و خارجی مشارکت نمایند.

ضرورت شرکت در انتخابات نباید بر هیچ يك از آحاد ملت پوشیده باشد و به همین خاطر این یک مسئولیت شرعی، قانونی، فردی

ایران مقتدر

● ابوذر ابراهیمی ترکمان رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

انقلاب ایران و دستاورد بزرگ آن یعنی جمهوری اسلامی با وجود تمامی توطئه‌ها و تلاش‌های بی‌وقفه بدخواهان و دشمنان با موفقیت و سربلندی چهارمین دهه از عمر خود را سپری کرده است. این توطئه‌ها تا جایی بوده که رهبر معظم انقلاب در سخنرانی خود به مناسبت سی و دومین سالگرد ارتحال امام خمینی رضوان الله تعالی علیه عنوان داشتند که در بین نظام‌های عالم در این یکی دو قرن اخیر درباره هیچ نظامی به قدر جمهوری اسلامی، پیش‌بینی زوال و نابودی و فروپاشی نشده است.

ایران، مشارکت شهروندان در فرایندهای سیاسی و انتخابات و اعمال حق شهروندی خود از طریق حضور در پای صندوق‌های رأی و انتخاب افراد شایسته و اصلح که در پیشبرد اهداف انقلاب و ماندگاری آن نقش مؤثر داشته اند بوده است. در این برهه حساس که فشارهای جهانی از طریق تحریم و اهرم‌های دیپلماتیک علیه ملت ایران اعمال می‌گردد، مقوله انتخابات به عنوان یکی از مؤلفه‌های شاخص و پررنگ مردم‌سالاری در نظام جمهوری اسلامی می‌تواند کارکرد بسیار بزرگی داشته باشد. گرچه اساساً مقوله انتخابات همواره از اهمیت بسیار خطیر و بالایی برخوردار بوده، اما این دوره از انتخابات با توجه به هجمه بالای دشمن برای مایوس کردن مردم از مشارکت، اهمیت دیگری دارد. همه ما می‌دانیم که مردم به خاطر فشارهای معیشتی تحت فشار بالایی قرار دارند. این ذهنیت در بین مردم به وجود آمده که ما در دوره‌های مختلف با شوق به افرادی رأی داده ایم، اما پس از مدتی از عملکرد آن‌ها

باید به این نکته توجه داشت که در طی قرن بیستم که انقلاب اسلامی ایران رخ داد، انقلاب‌های متعدد و متکثری در کشورهای جهان به وجود آمده. بیشتر این انقلاب‌ها که در آسیای جنوب شرقی، آمریکای لاتین و آفریقای جنوبی رخ داده، نه تنها نتوانستند تداوم پیدا کنند، بلکه در برخی از این کشورها استعمار فرانو شکل گرفت که یعنی استعمارگران اصطلاحاً از در بیرون رفتند و از پنجره وارد شدند. حتی انقلاب‌های متأخر در کشورهای عربی که با آن خیزش عظیم مردمی شکل گرفت نیز نتایج مطلوبی برای این جوامع به دنبال نداشت. اما بحمدالله نظام جمهوری اسلامی ایران، پویا و راست قامت و استوار سرپایبستاده و به حیات پرنشاط خود ادامه می‌دهد. بنابراین باید سپاسگزار و قدردان این نعمت بزرگ الهی بود که در سایه سار چنین حاکمیتی، کشور ایران، مستقل و آزاد به سیر تمدن کهن خود ادامه داده و حتی قدم در راه تمدن‌سازی اسلامی گذارده است. بدون تردید می‌توان گفت که از کلیدهای موفقیت‌های انقلاب

دلخور و سرخورده شده‌ایم. پس دیگر نباید در انتخابات شرکت کنیم. نابسامانی‌های اقتصادی و معیشتی فرصتی را به وجود آورده تا عده‌ای به منفی بافی روی آورده و آیه یأس بخوانند که دیگر همه چیز بی فایده بوده و با انتخابات نیز چیزی درست نمی‌شود. بستر تبلیغاتی موجود نیز به این جریان ناامید ساز کمک شایانی می‌کند. اما باید در نظر داشت که ظرفیت‌ها و قابلیت‌های بسیاری در این کشور وجود دارد که باید از آن‌ها بهره گرفت. مسئولان و مدیران ذی‌ربط با اهتمام و با احساس مسئولیت و همت بالا می‌توانند مشکلات را حل کنند. اما به این شرط که یک مدیریت قوی وجود داشته باشد و از ظرفیت‌های موجود به بهترین شکل ممکن بهره برد.

ایرانیان وفادار به کشور می‌توانند به عنوان بخش تأثیر گذاری از جریان دیپلماسی فرهنگی از توان خود بهره برده و با کنشگری صحیح به حضور پرشورتر مردم در انتخابات آتی کمک نمایند. بهره‌گیری از تمامی ابزارهای موجود و به ویژه رسانه‌ها و فضای مجازی کمک می‌کند تا ایرانیان سراسر دنیا، از انفعال موجود بیرون آمده و به جد وارد صحنه انتخاب اصلاح گردند.

نکته‌ای که باید در نظر داشت این است که می‌بایست معیارهای رئیس‌جمهور مطلوب را به انتخاب کنندگان متذکر شد. در خصوص معیارهای انتخاب درست ویژگی‌هایی همچون کفایت و مدیریت، معتقد به توانمندی‌های داخلی، عملکرد انقلابی و جهادی، عدالتخواه و ضد فساد، با ایمان، امیدوار به آینده، مردمی بودن و باور داشتن به جوانان از جمله مهم موارد است. وظیفه انقلابی دستگاه دیپلماسی فرهنگی ایجاب می‌کند که تلاش‌های صورت گرفته در راه انقلاب عظیم ایران و خون‌های پاک ریخته شده در این مسیر را برای مردم باز تصویر کند تا از یادها نرود که چه مرارت‌ها و رنج‌هایی برای رسیدن به این نقطه کشیده شده و ملت نجیب ایران خود چه توان‌هایی برای وصول به این نقطه از تعالی و سربلندی و رهایی از استعمار مستکبران داده است.

انتخابات در ایران زمین

● حسین حجتی

سابقه و دیرینه انتخاباتی ایران به ۹۷ سال پیش برمی گردد. از آن مقطع به این سو ماعدتاً شاهد دو دوره متفاوت انتخاباتی با قوانین و دستاوردهای مختلف بوده ایم که می توان آن را به انتخابات قبل از انقلاب و انتخابات پس از پیروزی انقلاب اسلامی تقسیم کرد.

قبل از پیروزی انقلاب (اولین مجلس موقتی)

از صنفی به دو درجه ای اصلاح و زمینه بیشتری برای مشارکت مردم فراهم گردید. زیرا در این قانون قید اختصاص انتخاب کننده به طبقات معین از بین رفت و به همه طبقات به غیر از بانوان حق شرکت در انتخابات داده شد لیکن محدودیت هایی برای بی سوادها و افراد غیر متمکن قایل شدند. بدین معنی که به موجب بند ۴ از ماده ۴ قانون مذکور انتخاب کنندگان باید لااقل ۲۵۰ تومان علاقه ملکی داشته و یا پرداختی مالیات آنها کمتر از ۱۰ تومان نباشد و یا ۵۰ تومان عایدی سالانه داشته و یا تحصیل کرده باشند. ضمناً تعداد نمایندگان از ۱۵۶ نفر در دوره اول به تعداد ۱۲۰ نفر تقلیل یافت و مطابق جدول نظامنامه انتخابات تمام ایران به ۳۰ حوزه عمومی تقسیم شد و سن رأی دهندگان نیز از ۲۵ سال به ۲۰ سال تقلیل یافت.

اولین شکل انتخابات و تشکیل مجلس در ایران به زمان بعد از مشروطیت بر می گردد. فرمان مشروطیت در تاریخ ۱۴ جمادی الثانی سال ۱۳۲۴ هجری قمری از طرف مظفرالدین شاه قاجار صادر شد و اولین مجلس موقتی که طبق این فرمان باید "نظامنامه انتخابات" را تهیه نماید، در تاریخ ۲۶ مرداد ماه سال ۱۲۸۵ هجری شمسی در عمارت نظام تشکیل شد.

اولین قانون انتخابات در تاریخ ۱۸ شهریور ۱۲۸۵ هجری شمسی بوسیله میرزا حسن خان منیرالملک، مرتضی قلیجان، صنیع الدوله، مخبرالسلطنه، مخبرالملک، موتمن الملک و محتشم السلطنه تهیه و تدوین گردید و بلافاصله پس از رسمیت یافتن متمم قانون اساسی، به تصویب مجلس رسید و اولین دوره مجلس شورای ملی در تاریخ ۱۷ مهر ۱۲۸۵ هجری شمسی افتتاح شد. به موجب مقررات این نظامنامه طول نمایندگی دو سال و تعداد نمایندگان ۱۵۶ نفر بودند که ۶۰ نفر از تهران و ۹۶ نفر از سایر شهرستانها انتخاب می شدند. البته در دوره یکم انتخاب صنفی بوده و همه طبقات مردم در آن شرکت نداشتند.

مفهوم انتخابات دو درجه ای

به موجب ماده ۱۵ این قانون، انتخابات دو درجه بوده به این معنی که کسانی که واجد شرایط قانونی بودند در محله های یک شهر و یا در شهرهای یک حوزه انتخابیه عده مقرر را تعیین می نمودند و سپس اشخاصی که بدین ترتیب انتخاب می شدند در مرکز حوزه انتخابیه جمع شده و بر اساس جدول نظامنامه انتخابات یک یا چند نفر وکیل تعیین می کردند.

شرایط کاندیدها و رأی دهندگان در اولین نظامنامه انتخاباتی

از نکات قابل ذکر اولین نظامنامه انتخاباتی شرایط انتخاب کنندگان و انتخاب شوندگان به شرح زیر بوده است: سن انتخاب کنندگان کمتر از ۲۵ سال نباشد. ملاکین و فلاحین باید صاحب ملکی باشند که هزار تومان قیمت داشته و در غیر این صورت از انتخاب کردن محروم بودند. زنان از حق انتخاب کردن و انتخاب شدن محروم بودند.

تصویب سومین قانون انتخابات و دومین مجلس

سومین قانون انتخابات در جلسه مورخ ۱۲۹۰/۷/۲۹ هجری شمسی به تصویب مجلس دوم رسید. مجلس دوم پس از ۳ سال فترت بر اساس این قانون در تاریخ ۱۲۹۳/۹/۱۴ هجری شمسی تشکیل گردید. البته این مجلس به علت شروع جنگ جهانی اول بیش از یک سال دوام نیافت و در تاریخ ۱۲۹۴/۸/۲۲ تعطیل شد. به موجب قانون سوم، مأخذ تمول ملغی و انتخابات عمومی و یک درجه ای گردید. عده نمایندگان ۱۳۶ نفر و مقرر شد انتخاب کنندگان بایستی در

دومین انتخابات (دو درجه ای)

دومین قانون انتخابات موسوم به انتخابات دو درجه در تاریخ ۱۰ تیر ماه ۱۲۸۸ هجری شمسی تهیه و تدوین گردید. در این قانون، انتخابات

حوزه انتخابیه خود متوطن و یا لاقط شش ماه قبل از تاریخ انتخابات در آن حوزه اقامت داشته باشند.

تشکیل مجلس سنا

زند و به این ترتیب اراده و خواست خود را در تاریخ ثبت نمودند. از آن زمان، تاکنون ملت ایران در دوره های متوالی پای صندوق های رأی آمده اند و در انتخاب های متعدد و با مشارکت سیاسی بالای خود، رؤسای جمهور، نمایندگان مجلس شورا و خبرگان و نیز نمایندگان شوراهای شهر و روستا را انتخاب کرده اند. مردم با مشارکت سیاسی بالای خود ضمن تقویت انسجام ملی در سطح جامعه، اهداف و خواسته ها و نیازهای کشور را با نوعی انتخابی که نموده اند مشخص ساخته و سرنوشت کشور را رقم زده اند. ملت ایران برخلاف بوق های تبلیغاتی بیگانه که خواستار تضعیف مشارکت سیاسی شهروندان بوده و علیه نظام اسلامی به تبلیغ پرداخته اند، همواره در پای صندوق های رأی حاضر شده و بدین ترتیب سیاست های چپاولگران و نظام سلطه جهانی را تحقیر کرده اند. افزایش مشارکت سیاسی ایرانیان در بعد از انقلاب امری است که افزایش کارایی نظام سیاسی و تقویت انسجام ملی بین شهروندان و رسیدن به موفقیت های سیاسی نظامی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی را به دنبال داشته است. اگرچه کارشکنی های نظام سلطه و ابرقدرت ها، تاثیر منفی بر تحقق برخی از شعارها در مقاطعی از تاریخ انقلاب داشته است، لیکن مسئولین تمام تلاش خود برای تحقق این شعارها و کسب رضایتمندی مردمی را به کار گرفته اند.

به طور کلی در قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، طی ۲۴ دوره قانون گذاری، شاهد مصوبات، وقایع و حوادث بسیاری بودیم. به موجب اصل ۴۳ قانون اساسی مصوب ۱۲۸۵ هجری شمسی مقرر گردیده بود مجلس دیگری به نام مجلس سنا به عنوان مکمل مجلس شورای ملی تشکیل گردد. ولی این مجلس در سال ۱۳۲۸ هجری شمسی با عضویت ۶۰ نفر تشکیل شد. از این تعداد ۳۰ نفر نماینده انتصابی از طرف شاه و ۳۰ نفر دیگر منتخب مردم بودند. مدت نمایندگی این مجلس تا سال ۱۳۲۴ هجری شمسی، ۶ سال بود.

پس از پیروزی انقلاب

پس از پیروزی انقلاب اسلامی چندین نوبت همه پرسی و انتخابات عمومی و سراسری در کشور برگزار شده است، اولین و مهم ترین آن که در حقیقت تعیین کننده نوع حکومت کشور بود، همه پرسی تغییر نظام شاهنشاهی به جمهوری اسلامی ایران است که در آن رویداد تاریخی، در روزهای ۱۰ و ۱۱ فروردین ماه سال یکهزار و سیصد و پنجاه و هشت، اکثریت قریب به اتفاق ملت ایران یعنی ۹۸/۲٪ کل رأی دهندگان با انتخاب نظام جمهوری اسلامی ایران دست رد به سینه سایر نظام های موجود

پاسخ به این پرسش که «چرا باید رأی دهیم؟»

● محمد حسین علیزاده

اینکه چه عوامل و شرایطی سبب شده است تا در آستانه سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری، پرسش شماری در جامعه درباره چرایی حضور در پای صندوق رای باشد، موضوع مهمی است. اما به نظر می‌رسد مهم‌تر از آن بررسی دلایلی است که این حضور را الزامی می‌کند.

علیه دولت را هم اضافه کرد. با این همه اما موضوع مشارکت در انتخابات به دلیل اهمیت آن، موضوعی نیست که بتوان به سادگی از کنار آن گذشت. گرچه هیچ ناظر بیرونی منصفی نمی‌تواند کاهش امید به آینده و اعتماد به مسوولان را میان مردم انکار کند اما در عین حال می‌توان در پاسخ به پرسش «چرا باید رای داد؟» دلایل مهمی ارائه کرد. دلایلی که طیف آن از اهمیت حق انتخاب تا اولویت اقتدار ایران به عنوان جغرافیای سیاسی مستقل در جهان، گسترده است.

۱- ارزش‌هایی که با حضور در پای صندوق حفظ می‌شوند

مبارزه برای احقاق حق رای و انتخاب نسبی آینده یک سرزمین از سوی مردمان آن سرزمین، دستکم طی دو قرن گذشته در جهان، چالشی سخت و گاهی خونین بوده است. این حق و اهمیت آن در تاریخ زیست سیاسی انسان آن اندازه است که بتوان نخستین

شرکت در انتخابات و حضور در پای صندوق‌های رای از مهم‌ترین چالش‌های مسوولان، نهادها و جریان‌های سیاسی در انتخابات ریاست جمهوری سیزدهم و شورای شهر ششم است. چالشی که باید به یک پرسش اساسی جامعه ایران در برهه کنونی پاسخ دهد و آن پرسش این است که اساساً چرا باید رای دهند و پای صندوق‌های رای حضور یابند؟ اینکه چرا افکار عمومی به چنین پرسشی رسیده‌اند، عوامل بسیاری دخیل بوده و نقش داشته‌اند؛ تحریم‌هایی که در سال کرونا به دولت اجازه بهبود شرایط معیشتی مردم را نداد، فشارهای داخلی و خارجی به قوه مجریه در مسیر اجرای برنامه‌هایش و در نهایت کاستی‌های موجود در هر سیستم تصمیم‌گیرنده و مجری. به این عوامل می‌توان سیاه‌نمایی بی‌وقفه رسانه‌های خارج از ایران، علیه جمهوری اسلامی تا انتقادات همیشه تند تریبون‌های داخلی

بهره‌گیری از حق رای بوده است. هرگونه تحول خواهی در بستر استفاده از این حق، هرچند کوچک و کم اثر اما روی داده است. حق انتخاب و اختیار در این انتخاب شاید در سیستم سیاسی ایران، ایده‌آل مطلق نباشد اما در قیاس با بسیاری از همسایگان و کشورهای منطقه می‌تواند زمینه ساز پیشرفت باشد. در مجموع نخستین پاسخ به این پرسش که چرا باید رأی داد این

پاسخ به پرسش چرا باید رای دهیم را استفاده از یک حق مهم و شاید مقدس اعلام کرد. حقی که همچنان از سوی برخی حاکمان سرزمین‌های مختلف (حتی در همسایگی ایران) از مردم دریغ می‌شود و برای رسیدن به آن مبارزات بی‌شماری در جریان است. جمهوری اسلامی از همان بدو تاسیس با انتخاب شیوه جمهوری برای نظام سیاسی، حق انتخاب مسئولان در رده‌های مختلف اجرایی و تصمیم‌گیر را به مردم سپرد.

حتی اگر این روزها پروپاگاندای رسانه‌ای، این حق را کم‌رنگ نشان دهد و احقاق آن را بی‌تاثیر در آینده شهروندان ایرانی، باز هم تجربه چهل سال گذشته نشان داده است، تنها شیوه مسالمت به منظور تثبیت بنیان‌های مردم سالاری در کشور

می کند؛ می تواند نویدبخش بهبود در شرایط باشد.

۳- رای و اقتدار بین المللی ایران

بنیان های روابط بین الملل در جهان کنونی بیش از گذشته به اقتدار سرزمینی هر کشور مبتنی است، اقتدار هر جغرافیای سیاسی هم بر مجموعه ای از متغیرها استوار است که مهم ترین آن، حمایت مردم از سیستم سیاسی تحلیل می شود، این حمایت هم در قالب حضور افراد جامعه در برهه هایی چون انتخابات است که ضمن انتخاب رییس جمهوری برای اداره کشور، تاییدی بر مشروعیت سیاسی نظام هم قلمداد می شود. این سلسله مفاهیم یعنی حضور مردم در پای صندوق های رای و اقتدار در روابط بین المللی با یکدیگر رابطه ای مستقیم دارند که افزایش هر کدام موجب افزایش آن دیگری خواهد شد.

از همین روست هر گروه و جریانی که به نوعی علاقمند به قدرت و مشروعیت ایران در عرصه بین المللی است؛ برای این منظور راه حلی عملی تر از رای نخواهد یافت. آن زمان که مشروعیت سیاسی ایران، فارغ از جریان ها و مسئولان مطرح باشد، حضور در پای صندوق های رای می تواند توجیه منطقی داشته باشد. بر همین اساس بُعد دیگری که می توان در پاسخ به پرسش چرا باید رای داد، اشاره به حس وطن دوستی خواهد بود به ویژه آنکه بسیاری در جهان امروز از آمریکا تا کشورهای منطقه، از اقتدار توأم با صلح طلبی جمهوری اسلامی، چندان راضی به نظر نمی رسند و با هر بهانه ای درصدد خدشه دار کردن آن هستند. تبلیغات گسترده به منظور القای این موضوع که ایرانیان نسبت به سیستم سیاسی خود ناامید و بدبین هستند، مهم ترین هدف رسانه های خارج از ایران به ویژه فارسی زبانان است.

۴- رای و فرهنگی که در سایه سیاست است

عرصه فرهنگ هم مانند دیگر حوزه های زندگی اجتماعی انسان، متأثر از سیاست و تصمیم گیران آن حوزه است. هنر، موسیقی، تئاتر و سینما در دنیای جدید بخش غیرقابل تفکیک زندگی انسان هاست و تصمیم گیری در این زمینه بستگی کامل به دیدگاه تصمیم گیر دارد. در پاسخ به پرسش اصلی گزارش می توان گفت که حیات فرهنگی مردم، هنجارها و ارزش های جامعه می تواند در اثر تصمیم گیری درست یا غلط یک تصمیم گیرنده

است؛ تا از مهم ترین وجه ممیز انسان یعنی اختیار در انتخاب تا هر اندازه که مقدور و ممکن است، بهره برد و از این طریق، از مفهوم ارزش هایی چون دموکراسی خواهی و مردم سالاری محافظت کرد. ارزش هایی که در جامعه ایران بسیار نوظهور هستند و نیازمند فداکاری برای رشد.

۲- اقتصادی که متأثر از رای است

با عبور از ریشه های نسبتاً انتزاعی ضرورت مشارکت در انتخابات، می توان پاسخ به پرسش چرا باید رای دهیم را در بطن و متن زندگی مردم جستجو کرد؛ در شرایط اقتصادی و دشواری های معیشتی آن ها. تاثیر تصمیم های سیاسی و نگرش تصمیم گیران سیاسی بر تمام جنبه های زندگی افراد به ویژه اقتصاد غیرقابل انکار است. اگر نامزدی انتخابات ریاست جمهوری، وعده هایی خارج از توان و حتی منطق اقتصاد اعلام کند؛ تنها با حضور در پای صندوق رای می توان به این وعده های خارج از قاعده نه گفت.

اگر نامزد ریاست جمهوری آینده از افزایش ۲۰ برابری یارانه ها سخن بگوید یا از کاهش ۱۰۰ درصدی تعرفه های واردات و صادرات حرف بزند، اگر وعده آزادسازی قیمت ها یا حذف یارانه ها را دهد، اگر در مسیر کنترل تورم به سمت استقراض خارجی رود، اگر تعریف علمی از بیکاری و شغل را تغییر دهد، اگر در پی شعارهایی پوپولیستی علم اقتصاد را زیر سوال برد، تمام اگرهای اشاره شده در صورت پیروزی نامزدی که مدعی آن هاست به صورت مستقیم و محسوس بر زندگی مردم عادی تاثیرات عمیق خواهد گذاشت و این تاثیرات هم حاضران در انتخابات و هم ناظران آن را درگیر خواهد کرد.

می توان از تاثیر عدم حضور در پای صندوق های رای و انتخاب حداقلی فردی ناآشنا به اصول کشورداری مثال هایی در داخل و خارج از ایران آورد و بر همین اساس می توان انضمامی ترین پاسخ به پرسش چرا باید رای دهیم را اینگونه نوشت که در صورت عدم حضور در پای صندوق های رای، سیاست روی کار آمده می تواند اقتصاد و معیشت را بسیار بیشتر از آن چیزی که امروز تجربه می کنیم؛ تغییر داده و حتی نابود کند، به همان میزان هم حضور در پای صندوق رای و گزینش کاندیدایی که حداقلی از اصول علمی و منطقی را در سیاست های خود اجرایی

رییس جمهوری برای همه مردم کشور تصمیم خواهد گرفت. هر اندازه پشتوانه مردمی رییس قوه‌ای بیشتر باشد به همان اندازه در اجرای برنامه‌ها و دفاع از اقدامات خود اقتدار بیشتری خواهد داشت، اقتداری که می‌تواند در سامان بخشی امور کشور به کمک دولت آید.

۶- صدایی که با رای به گوش می‌رسد

معتبرترین، سهل‌ترین و کم‌هزینه‌ترین راه اعلام صدا و دیدگاه ملتی به نظام سیاسی خود؛ صندوق رای بوده و این گزاره دستکم طی یک قرن گذشته در بسیاری از کشورهای جهان اثبات شده است. حال اگر به هر دلیلی تصمیم گرفته شود که راه رفته و آزموده شده دوباره آزمایش شود؛ خطای آن دامنگیر نسل‌های پس از امروز هم خواهد شد. هرگونه تغییر در تصمیم‌گیران و تصمیمات نظام سیاسی اگر از رهگذر رای و صندوق صورت نگیرد؛ فجایعی به بار می‌آورد که نمونه‌های آن در خاورمیانه کم نیستند. انتقاد و اعتراض به شرایط موجود اگر با کناره‌گیری از انتخابات میسر بود، سال‌ها در مسیر احقاق حق رای و استفاده از آن تلاشی صورت نمی‌گرفت. با این وجود و از دیدگاه دیگری می‌توان در پاسخ به این پرسش که چرا باید رای داد؛ گفت تا از طریق رای صدای جامعه به گوش حکومت برسد که این ارسال بهترین و کم‌هزینه‌ترین مسیر ممکن است.

به سوی کمال یا زوال حرکت کند. اینکه برخی درصدد القای این موضوع هستند که انتخاب‌گزینه‌ای درست موجب تغییری در زندگی ایرانیان نخواهد شد؛ از پاسخ به این ابهام که چگونه اقدام و تصمیم یک سلبیریتی یا هنرپیشه درجه چندم سینما در عرصه فرهنگ و هنر و حتی میان مردم عادی موج آفرین و تاثیرگذار است اما تصمیم و اقدام رییس جمهوری در این حوزه‌ها تاثیری نخواهد داشت؟! برای بررسی تاثیر تصمیمات هر سیاستمداری در عرصه فرهنگ و هنر می‌توان شرایط دوران مختلف را قیاس و به نشانه‌های روشنی از این تاثیر دست یافت. سایه سیاست بر سر فرهنگ سنگینی خواهد کرد اگر مردم عرصه انتخاب و حق رای خود را فروگذارند تصمیمات غیرمنطقی، سرمایه‌های این حوزه را به زوال خواهند کشاند و می‌توان حراست از سرمایه‌های فکری، هویت و فرهنگ ایران را از مهم‌ترین پاسخ‌ها به پرسش «چرا باید رای دهیم» دانست.

۵- مشروعیت دولت حداکثری

دولت و رییس جمهوری که با رای اکثریت مردم و در نتیجه یک انتخابات پرشور به ریاست جمهوری انتخاب شود در عرصه داخلی هم با مشروعیت حداکثری می‌تواند تصمیمات خود را اجرایی کند. عدم حضور اکثریت در پای صندوق‌های رای، رییس جمهور اقلیت را به پیروزی می‌رساند و چنین

۱۴

۷- دستاوردهایی که با رای حفظ خواهند شد

برای هریک از دستاوردهای ایران از انقلاب مشروطه تاکنون هزاران خون ریخته شده و فداکاری‌های بسیاری انجام شده است؛ حراست از این دستاوردها که یکی از آن‌ها حق رای است، در گرو بهره‌گیری از این حق در هر انتخابات است. استقلال و امنیت، مردم سالاری، تفکیک قوا، روزنامه‌ها و مطبوعات و حتی انتقادات و حمله‌های تنیدی که این روزها علیه دولت به ویژه، انجام می‌گیرد از دستاوردهای غیرقابل انکار کشور است که با انتخاب مردم حتی اگر ایده آل نباشند به دست آمده و نیازمند حراست هستند.

۸- رای ندادن کنش سیاسی نیست

برخلاف تبلیغات ناکامان سیاسی گذشته و حال سیاست ایران، آنچه در جهان امروز به عنوان کنش سیاسی موثر مورد پذیرش است؛ بهره‌گیری از حق انتخاب است نه پرهیز از آن. کناره نشستن و نظاره کردن به امید تنبیه مسوول ناکارآمد و نظام سیاسی، گزاره امتحان شده‌ای است که از آزمون‌های مختلف در نقاط متنوع جهان سربلند بیرون نیامده است اما حضور هدفمند و انتخابی درست در بسیاری از مواقع راه اصلی در بیراهه‌های پیشنهادی این روزها خواهد بود.

۹- هنگامه اقدام

مردم در سیل، زلزله و بحران بنزین عصبانی شدند، اما مسئولان آنان را به حفظ آرامش دعوت کردند. اکنون موقع حضور و اعلام نظر نسبت به عوامل عصبانیت ملت است. انتخابات، تنها راه مسالمت‌آمیز برای اعلام نظر است زیرا راه شورش یا انقلاب، هزینه‌های بی‌شمار و نتایج بسیار اندکی دارد و مشخص هم نیست که اگر انقلاب جدیدی اتفاق بیفتد، چه کسانی حکومت را در دست بگیرند و چه بلایی سر کشور بیاورند.

در کشورهای گوناگون، انتخابات بسیاری برگزار شده که در آن‌ها اکثر مردم رأی ندادند. برای مثال در انتخابات سال ۱۹۹۶ آمریکا کمتر از ۴۹ درصد شرکت کردند و ۴۹/۲ درصد از این افراد به بیل کلینتون رأی دادند؛ یعنی فقط ۲۴ درصد از واجدین شرایط، کلینتون را انتخاب کردند. آیا نظر ۷۶ درصد جمعیت آمریکا، از ورود کلینتون به کاخ سفید جلوگیری کرد؟ آیا کلینتون کمتر از اوپاما رئیس‌جمهور بود؟ حتی یک مثال، از یک کشور، در یک دوره وجود ندارد که رأی ندادن، بر یک موضوع، تأثیری مثبت گذاشته باشد؛ بنابراین رأی ندادن هیچ تأثیری در کشورداری نداشته است و رأی ندادن تنها به این معنی است که ما خاموش هستیم و زبان گویا نداریم. صدای خاموش هم هیچ‌گاه شنیده نمی‌شود.

۱۰- راه دومی وجود ندارد

بسیاری از گروه‌ها و افرادی که مردم را تشویق به عدم حضور در پای صندوق‌های رای می‌کنند، راه دیگری برای رهایی از شرایط دشوار ارائه نمی‌دهند؛ اینکه در مسیر اصلاح، شرایط آلترناتیو رای شرایط آلترناتیو رأی چیست؟ با پاسخی از سوی آن‌ها همراه نیست. از منظر آن‌ها صرف رای ندادن برای اصلاح شرایط کافی است اما تجربه واقعیت دیگری را نشان می‌دهد و آن کاهش اهمیت رای مردم در صورت عدم مشارکت است.

۱۱- آینده‌نگری

«تدبیر و آینده‌نگری» از ویژگی‌های انسان‌های موفق است. امیرالمؤمنین (ع) می‌فرماید: «أَعْقَلُ النَّاسِ أَنْظَرُهُمْ فِي الْعَوَاقِبِ؛ عاقل‌ترین مردم کسی است که بیشتر در عاقبت کارهایش بیندیشد. روایت است که «مَنْ رَاقَبَ الْعَوَاقِبَ سَلَّمَ مِنَ النَّوَائِبِ؛ آن‌که در عاقبت کارها دقیق شود از گرفتاری‌ها مصون می‌ماند».

این هنگام، این سؤالات را پیش روی او می‌گذاریم: آیا کسانی که رأی نمی‌دهند می‌توانند رئیس‌جمهور دیگری داشته باشند؟ آیا می‌توانند در انتخابات دیگری برای تعیین رئیس‌جمهور شرکت کنند؟ آیا عدم شرکت ما در انتخابات به این معنا نیست که به افراد دیگری اجازه داده‌ایم برایمان رئیس‌جمهور برگزینند؟ آیا مجموعه یا سازمانی برای شنیدن حرف رأی نداده‌ها وجود دارد و کسی به ایشان توجهی می‌کند؟ رأی نداده‌ها در طول این سال‌ها به کدام یک از اهداف ایشان رسیده‌اند؟ آیا می‌توانید مثالی بزنید از کشوری در جهان یا دوره‌ای در ایران که رأی ندادن باعث تغییری ملموس یا تأثیری مثبت شده است؟ آیا وقتی مردم با حضور گسترده‌شان به جریان یا فردی خاص رأی بسیار داده‌اند، پیام خود را به گوش دیگران رسانده‌اند یا وقتی به پای صندوق‌ها نیامده‌اند؟ رأی ندادن یعنی «اعتراض به انتخابات» آیا اعتراض به انتخابات منطقی است؟ باید به انتخاب‌ها اعتراض کرد یا به انتخابات؟ کدام عالم بنام و مقبول یا دانشمند مشهور و معقول از نظریه رأی ندادن دفاع کرده است؟ فرضیه رأی ندادن به غیر از شبکه‌های ضدانقلاب و دیگر دشمنان قسم‌خورده ایران چه حامیان دیگری دارد؟

دولت‌ها تأثیرات شگرفی بر آینده تک‌تک ما خواهد داشت به‌طور ویژه آینده فرزندان ما متأثر از دولت‌هاست و این دولت‌ها هستند که فرهنگ ما و فرزندانمان و اقتصاد خانواده را رقم می‌زنند. این روایت مشهور را همه شنیده‌ایم که «الناس علی دین ملوکهم». برای تربیت فرزندان ما مهدکودک‌ها و مدارس مؤثرتر هستند یا دولت‌ها که سیاست‌های آموزش و پرورش را تعیین می‌کنند؟ انتخابات «حق فرزندان و آیندگان» است و تربیت این‌ها وابسته به انتخابات است. این‌ها در آینده می‌توانند ما را مواخذه کنند که چرا و به چه دلیل به فلان سیاست و فلان فرد رأی دادی؟!

کلام آخر

فرض می‌گیریم که فردی با شنیدن و خواندن همه دلایلی که در بالا برشمردیم، بازهم قانع نشد که در انتخابات شرکت کند،

نقش مهم ایرانیان مقیم خارج از کشور در انتخابات ریاست جمهوری

● محمد علی رکن آبادی

انتخابات مظهر مردم سالاری دینی است و یکی از مهمترین دستاوردهای انقلاب اسلامی محسوب می‌شود، یعنی مردم مستقیم و غیر مستقیم مسئولان، مدیران و کارگزاران نظام را تعیین می‌کنند؛ البته مردم یک رئیس جمهور را انتخاب می‌کنند، اما این رئیس جمهور صدها پست راهبردی و هزاران پست غیر راهبردی را مشخص می‌کند. مشارکت بالای مردم در انتخابات به ایجاد اعتماد به نفس در رئیس جمهور کمک می‌کند و رئیس جمهور باید همراهی و پشتیبانی مردم را داشته باشد.

همانگونه که حاج قاسم سلیمانی در میدان برای انقلاب و نظام تولید قدرت کرد، آحاد ملت ایران نیز می‌توانند با وارد شدن به صحنه انتخابات ۲۸ خرداد تولید قدرت کنند. آرمان انقلاب، تمدن‌سازی اسلامی است و کلیدواژه این تمدن‌سازی را باید «پیشرفت» دانست که باید در همه حوزه‌های مادی و معنوی اتفاق بیفتد و ایران سرآمد و پرچمدار آن باشد. بدین صورت ایران می‌تواند در عرصه بین‌المللی از جایگاه و درجه بالایی برخوردار بوده و از قدرت تحکم برخوردار گردد. بر این اساس باید گفت که ایرانیان مقیم خارج از کشور در واقع سفرای دیپلماسی عمومی کشور هستند و حضور آنان در انتخابات بدون شک تاثیرات بسزایی در آینده کشور خواهد داشت.

اقشار مختلفی از هموطنان ما در حوزه‌های گوناگون در خارج از ایران مشغول به فعالیت هستند که می‌توانند در زمینه‌های مختلف اعم اجتماعی، سیاسی و اقتصادی به دولت کمک کنند. مشارکت ایرانیان خارج از کشور در اموری که می‌تواند به خصوص به حفظ و ارتقاء روابط تجاری و فرهنگی دو کشور کمک کند از نکات قابل توجهی است که دولت آینده می‌تواند با توجه به آن از توانایی و پتانسیل‌های موجود در این بخش بهره‌مند شود.

تعامل سازنده با خارج از کشور همراه با حفظ اقتدار ملی می‌تواند همکاری ایران با کشورهای دیگر را گسترش دهد و این موضوع کمکی به ایرانیان در خارج از کشور است تا بتوانند در محیط مبتنی بر احترام متقابل، زندگی و کارشان را سامان بخشند. در بسیاری از کشورهای منطقه که امروزه مدعی رعایت حقوق شهروندان هستند، برای رأی و نظر مردم جایگاهی وجود نداشته و معدود انتخابات‌های برگزار شده نیز بیشتر فرمایشی هستند. به عنوان نمونه در زمان برگزاری یکی از دوره‌های انتخاباتی ایران در کشور عربستان، مسئولان آن کشور بعد از پنج مرحله تغییر مکان، در نهایت منطقه‌ای

در انتخاب باید گزینه اصلح را در نظر داشت که منوط به انتخاب آگاهانه، درست و دقیق است. انتخاب مدیر اصلح، شایسته و توانمند به کارآمدی منجر می‌شود. در کشور ما منابع و ذخائر و امکانات کافی وجود دارد و اگر انتخاب درست و صحیح و کارآمد داشته باشیم، رضایتمندی مردم بالا می‌رود.

انتخابات می‌تواند ایران قوی را قوی‌تر کند، زیرا انتخابات اثرگذاری داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی دارد و وقتی مردم انتخابات را با مشارکت بالا پشت سر می‌گذارند، در واقع این پیام را به دنیا مخابره می‌کنند که ملت ایران در صحنه است و نسبت به کشور احساس مسئولیت می‌کند.

مشارکت بالا در انتخابات نشانه وحدت، انسجام، همدلی و یکپارچگی در داخل کشور است که ضریب امنیت ملی را بالا می‌برد و در حقیقت انتخابات آبروی جمهوری اسلامی در عرصه بین‌الملل محسوب می‌شود. جبهه استکبار نمی‌خواهد که ملت ما قوی‌تر شود و لذا

خون شهدا به دست آمده و باید قدردان این نعمت بود. شکر نعمت بسیار مهم است. شیطان وقتی در مقابل خدا ایستاد، گفت: کاری می‌کنم که انسان‌ها ناشکر شوند. بنابراین ایرانیان خارج از کشور نباید نسبت به این موضوع سرنوشت ساز که بی شک زندگی آنان را نیز تحت الشعاع خود قرار خواهد داد منفعلانه عمل کنند. حضور آنان در انتخابات ریاست جمهوری پیش رو، روایت گراقتدار و بزرگی و اصالت و فرهنگ دیرینه مردم ایران خواهد بود.

دور از شهر را که یک محیط اداری- نظامی و دور از چشم مردم عربستان بوده را برای رأی دادن زائران ایرانی مشخص می‌کنند. وقتی از علت این همه مخفی‌کاری پرسیده می‌شود، آن‌ها پاسخ می‌دهند که مردم عربستان نباید رأی دادن ایرانی‌ها را ببینند! یکی از نمایندگان زن مجلس عراق هم در اظهاراتی به عربستانی‌ها کنایه زده که: آخرین انتخابات شما وقتی بود که برای کشتن پیامبراکرم(ص) بین قبایل رأی‌گیری کردید! حق رأی یکی از نعمات الهی به ما مردم ایران است که به برکت

بهترین را باید از بین همه گلچین کنیم

زندگی خود انتخابات است و بس

بود و باید زندگی را شاد و مهرآدین کنیم

هرکه او را قدرت و معیار سنجش نیست، نیست

خوب را باید که پیدا، کام خود شیرین کنیم

فرق خوب و بد همین یک نکته است

آخرین آدینه خرداد را ما بازهم رنگین کنیم

سرنوشت امت و اسلام و دولت دست ماست

احمد براری

هدف دلسرد کردن مردم از انتخابات و کاهش مشارکت

ابزار

- استفاده حداکثری از فضای مجازی

- می‌گویند: «انتخابات مهندسی شده است.»
- می‌گویند: «رای شما در بهبود اوضاع اثری ندارد.»

نقشه تبلیغاتی

عاملین

- دستگاه جاسوسی آمریکا و رژیم صهیونیستی

- متهم کردن برگزارکنندگان انتخابات
- متهم کردن شورای نگهبان

رویکرد دشمن

تئودیک برنهایی ضد انتخاباتی

رهبرانقلاب اسلامی در سخنرانی نوروزی خطاب به ملت ایران (۱۴۰۰/۱/۱)

برخی از اقدامات دشمن در جهت بی‌رونق کردن انتخابات ۱۴۰۰ را برشمردند که در این اطلاع‌نگاشت مرور می‌شود.

نبوند جز مردمی پاک دین

وز آن کشور آزاد و آباد بود

کنه بود آزار کس پیشان

همه دل پراز مراین آب و خاک

در این خاک زرخیز ایران زمین

همه کیشان مردی و داد بود

چو مرد وفا بود خود کیشان

همه رهرو راه یزدان پاک

cause of the stability of the Iranian nation, depends upon the intellectual and emotional presence of the people in the developments of the country, which is not possible except through free elections and vast participation of the people.

People's freedom in respect of elections was one of the most important and fundamental recommendations of Imam Khomeini (ra), which he emphasized in almost all elections. It is through elections that people determine who, what way of thinking, or which political trend should determine the issues of the country's progress and development.

The world people always have their eyes on the elections and other events in our country, and all the successes experienced by it in the international arena have been through the support and presence of the people. Therefore, the more the presence of the people in the elections, the stronger the message of our people to the world that we can pursue and advance the interests of the Iranian people more vigorously.

Part of the problems and difficulties that our people are currently facing is due to the weak administrative, monetary, and banking structure. Therefore, the most important thing is that the elected president should have a plan for a fundamental change in repairing the weak and fragile structures of the country and dare to take action to fight corruption. Quantitative and qualitative presence in elections can certainly have a positive effect on people's lives and welfare.

The presidential election is a test to prove the unity and empathy of the Iranian people and an important arena for conscious decision-making in order to advance and improve the social conditions of the country.

The presidential election is one of the methods in

which people in our country can directly elect the person they want and with this choice participate - in acceptable ways - in all political, cultural, economic fields in various domestic and foreign arenas. The necessity of participating in the elections should not be unknown to any member of the nation, and, therefore, all those who are of legal age are required to take an active part in it.

It is hoped that with the presence of intelligent people, who love Iran, at the ballot boxes and with the election of a popular president, we will witness a good change in eliminating the existing problems and difficulties as well as experience the development and progress of Islamic Iran.

4

Why Participate in Elections

● Mohammad Asadi Movahed

In a religious democracy, the will of the people is of special importance and dignity. In fact, in such a system, no one has the right to rule over the people unless he is in possession of accepted standards and the people have accepted him. In other words, in the Islamic system, being in possession of standards is not enough and the important factor is people's vote, which is not possible without their

participation.

It is for this reason that the issue of elections in the Islamic Republic of Iran, which is the manifestation of religious democracy and a symbol of participation in determining the country's destiny, was formed as the main slogan of the Revolution and the Islamic Republic in 1980 and has always been the main foundation of people's presence in determining the country's destiny.

The formation of religious democracy, which is the

the performance of those elected and, therefore, it would not make much sense to participate in the coming elections. Economic and livelihood problems have created an opportunity for some people to resort to spreading negative thoughts and expressing that nothing is going to make a difference and, thus, participation in the coming elections is not going to change anything. However, what needs to be taken into consideration is that Iran has a lot of capacities and capabilities that should be used and that the authorities and managers of the country can solve people's existing problems with a sense of responsibility and through high effort. But the condition is that there is going to be strong management that is capable of using the existing capacities in the best possible way. As the institution responsible for Iran's cultural diplomacy, the Islamic Culture and Relations Organization has the responsibility to use all in its power in this direction and help in having glorious elections by adopting the right activities. The revolutionary responsibility of this organization, which is in charge of the cultural diplomacy of the country, calls on it to highlight the efforts made for the victory of the great Iranian Revolution and the pure bloods shed for it so that our people do not forget what sufferings were endured to reach this point and what troubles the noble people of Iran have undergone to achieve the existing excellence and grandeur and liberation from the clutches of the arrogant powers.

2

Powerful Iran

● **Abouzar Ebrahimi Torkman,**
President of the Islamic Culture and Relations Organization

The Islamic Revolution and its great achievement, the Islamic Republic of Iran, has, despite all the conspiracies and relentless efforts of its enemies, successfully and proudly passed through the fourth decade of its life.

By the grace of God Almighty, the Islamic Republic of Iran continues to be dynamic, upright, and stable and, therefore, we should be thankful and grateful for this great divine blessing and that our free and independent Iran continues the course of its ancient civilization and is even taking steps towards the establishment of Islamic civilization under the leadership of such a system of government.

Thus, at this critical juncture, special attention should be paid to the issue of elections as one of the important components of democracy in the Islamic Republic.

Even though the issue of elections has always been of high importance to the people of Iran, this round of elections tends to be different in importance as a lot of efforts are made by the enemies of the Is-

lamic Republic to discourage the people from participating.

We all know that people are under a lot of economic pressure with regard to their livelihood. There has emerged a mentality among the people that we had enthusiastically voted in previous elections, but after a while, we came to be disappointed with

International significance of elections: **National strength**

Internationally, elections with the people's presence and participation is a sign of national strength. Defense equipment and the power of diplomacy empower a country. But above all, it is the people who bring power to a country. When everyone in the world feels that a nation is alert and motivated, such a nation and country will be respected by everyone, both friends and enemies.

Imam Khamenei | March 21, 2021

انکس

مؤسسه فرهنگی، هنری و انتشارات بین‌المللی الهدی
Alhoda International, Cultural, Artistic
and Publishing Institution
دار الهدی الثقافية والفنية للنشر الدولي
ALHODA IR